

СПОГОДБА МЕЖДУ НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И КРАЛСТВО ИСПАНИЯ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ И ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ ОТ КЛОНЕНИЕТО ОТ ОБЛАГАНЕ С ДАНЪЦИ НА ДОХОДИТЕ И ИМУЩЕСТВАТА

Ратифицирана с Решение на Великото Народно събрание от 4.01.1991 г. - ДВ, бр. 11 от 8.02.1991 г. Обн., ДВ, бр. 11 от 8.02.1991 г. В сила от 14.06.1991 г.

Народна република България и Кралство Испания, водени от желанието да насърчат и задълбочат икономическите връзки и икономическото сътрудничество между двете страни, желаейки да сключат спогодба за избягване на двойното данъчно облагане и предотвратяване отклонението от облагане с данъци на доходите и имуществата, се договориха, както следва:

Член 1

Персонален обхват

1. Тази спогодба се прилага спрямо лица, които са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

2. За целите на тази спогодба за местни лица се считат:

а) по отношение на България - физически лица, които са граждани на Народна република България, и юридически лица, които имат седалище в България или са регистрирани там;

б) по отношение на Испания - лица, които според испанското законодателство подлежат на данъчно облагане в Испания поради тяхното местожителство, местопребиваване, място на управление или всеки друг критерий от подобен характер.

3. Когато съгласно разпоредбите на ал. 2 физическо лице е местно лице на двете договарящи държави, то се счита за местно лице на държавата, с която неговите лични и икономически връзки са по-тесни (център на жизнени интереси).

4. Ако държавата, в която е центърът на неговите жизнени интереси, не може да бъде определена, компетентните органи на договарящите държави решават въпроса чрез взаимно споразумение.

5. Когато съгласно разпоредбите на ал. 2 лице, различно от физическо лице, е местно лице на двете договарящи държави, то се счита за местно лице на договарящата държава, в която се намира мястото на действителното му управление.

Член 2

Данъци, за които се прилага спогодбата

1. Тази спогодба се прилага спрямо данъци върху доходите и имуществата, събиращи в съответствие със законодателството на всяка договаряща държава.

2. Съществуващите данъци, спрямо които се прилага спогодбата, са по-специално:

а) в Испания:

(I) данъкът върху дохода на физически лица;

(II) корпоративният данък;

(III) данъкът върху имуществото;

(IV) местните данъци върху доходите и имуществата, (наричани по-нататък "испански данък");

б) в България:

- (I) данъкът върху общия доход;
- (II) данъкът върху дохода на неоженени, неомъжени, овдовели, семейни и разведени без деца;
- (III) данъкът върху печалбите и
- (IV) данъкът върху сградите, (наричани по-нататък "български данък").

3. Тази спогодба се прилага и спрямо аналогични или подобни по същество данъци, въведени след датата на подписването на тази спогодба, в допълнение или вместо съществуващите данъци. Компетентните органи на договарящите държави взаимно се уведомяват за всички значителни изменения, настъпили в техните данъчни законодателства. Ако компетентните органи на двете договарящи държави са на различно становище по прилагането на първото изречение на тази алинея, ще бъде обсъдена необходимостта от изменение на спогодбата с цел включването на новия спорен данък.

Член 3

Общи определения

1. В тази спогодба, освен ако контекстът не изисква друго:
  - а) терминът "Испания" означава територията на испанската държава, а така също и всяка територия извън териториалното море, върху която, в съответствие с международното право и при прилагането на своето законодателство, испанската държава упражнява или би могла в бъдеще да упражнява юрисдикция или суверенни права;
  - б) терминът "България" означава територията на Народна република България, върху която се разпростира държавният суверенитет, а така също и континенталния шелф, по отношение на който Народна република България упражнява суверенни права в съответствие с международното право;
  - в) термините "едната договаряща държава" и "другата договаряща държава" означават според изискванията на контекста, България и Испания;
  - г) терминът "лице" включва физическо лице, общност на лица, юридическо лице, включително дружество или всяка единица, която се третира като корпоративно тяло за целите на облагането;
  - д) термините "предприятие на едната договаряща държава" и "предприятие на другата договаряща държава" означават съответно предприятие, използвано от местно лице на едната договаряща държава, и предприятие, използвано от местно лице на другата договаряща държава;
  - е) терминът "международн транспорт" означава всеки превоз с кораб, самолет или шосейно превозно средство, извършен от предприятие, чието място на действително управление се намира в едната договаряща държава, освен когато корабът, самолетът или шосейното превозно средство се използва единствено между пунктове в другата договаряща държава;
  - ж) терминът "компетентни органи" означава:
    - (I) за Испания - министъра на икономиката и финансите или всеки друг орган, овластен от министъра;
    - (II) за България - министъра на финансите или негов упълномощен представител.
2. При прилагането на тази спогодба от едната договаряща държава всеки недефиниран по друг начин термин има значението, което му придава законодателството на тази договаряща държава относно данъците, предмет на същата спогодба, освен ако контекстът не изисква друго.

Член 4

Място на стопанска дейност

1. По смисъла на тази спогодба терминът "място на стопанска дейност" означава определено място, чрез което местно лице на едната договаряща държава извършва цялостно или частично стопанска дейност в другата договаряща държава.

2. Терминът "място на стопанска дейност" включва по-специално:

- а) място на управление;
- б) филиал;
- в) бюро;
- г) фабрика;
- д) ателие и

е) мина, петролен или газов кладенец, кариера или всяко друго място за добив на природни богатства.

3. Строителна площадка, строителен или монтажен обект представлява място на стопанска дейност само ако дейността продължава повече от 12 месеца.

4. Участието на местно лице на Испания в сдружение, основано в съответствие с българското законодателство, се счита за намиращо се в Народна република България място на стопанска дейност.

5. Независимо от предходните разпоредби на този член, счита се, че терминът "място на стопанска дейност" не включва:

- а) използването на съоръжения единствено с цел съхраняване, излагане или доставка на стоки, принадлежащи на предприятието;
- б) поддържането на стокови запаси, принадлежащи на предприятието, единствено с цел съхраняване, излагане или доставка;
- в) поддържането на стокови запаси, изложени от предприятието на панаир или изложба, които се продават след закриването;
- г) поддържането на стокови запаси, принадлежащи на предприятието, единствено с цел преработката им от друго предприятие;
- д) поддържането на определено място единствено с цел закупуването на стоки или събирането на информация за предприятието;
- е) поддържането на определено място единствено с цел извършването от името на предприятието на всякаква друга дейност от подготовкителен или спомагателен характер;
- ж) поддържането на определено място единствено с цел извършването на каквото и да е съчетание от дейности, посочени в букви "а" до "е", при условие че цялостната дейност на определеното място, произтичаща от съчетанието, е от подготовкителен или спомагателен характер.

6. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, когато лице, различно от представител с независим статут, спрямо когото се прилага ал. 7, действува от името на предприятието и има и обикновено упражнява в едната договаряща държава правото да сключва договори от името на предприятието, счита се, че това предприятие притежава място на стопанска дейност в тази държава по отношение на всякакви дейности, които това лице извършва за предприятието, освен ако дейностите на такова лице са ограничени до тези, посочени в ал. 5, които, ако се извършват чрез определено място, няма да направят от това определено място място на стопанска дейност по смисъла на разпоредбите на тази алинея.

7. Не се счита, че предприятие притежава място на стопанска дейност в едната договаряща държава само защто то извършва стопанска дейност в тази държава посредством брокер, общ комисионер или всякакъв друг представител с

независим статут, при условие, че такива лица действуват в обичайните рамки на тяхната дейност.

8. Фактът, че дружеството, което е местно лице на едната договаряща държава, има участие в дружество, което е местно лице на другата държава (чрез място на стопанска дейност или по друг начин), сам по себе си не превръща което и да е от дружествата в място на стопанска дейност на другото.

Член 5

Доходи от недвижимо имущество

1. Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава, от недвижимо имущество, намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат в тази друга държава.

2. Терминът "недвижимо имущество" има значението, което му придава законодателството на договарящата държава, в която се намира въпросното имущество.

Член 6

Печалби от стопанска дейност

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава се облагат само в тази държава, освен ако предприятието извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност. Ако предприятието извършва стопанска дейност по този начин, печалбите на предприятието могат да се облагат в другата държава, но само такава част от тях, каквато може да се причисли към това място на стопанска дейност.

2. Като се имат предвид разпоредбите на ал. 3, когато предприятие на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност, във всяка от договарящите държави към това място на стопанска дейност се отнасят печалбите, които то би получило, ако е отделно предприятие, извършващ същите или подобни дейности при същите или подобни условия и работещ напълно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

3. При определянето на печалбите на място на стопанска дейност се допуска приспадане на разходи, които са извършени за нуждите на мястото на стопанска дейност, включително управленски и общи административни разходи, извършени в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност, или другаде.

4. Към мястото на стопанска дейност не се причисляват печалби само поради закупуване от това място на стопанска дейност на стоки за предприятието.

5. Когато печалбите включват елементи на доход, които са разгледани отделно в други членове на тази спогодба, разпоредбите на тези членове не се засягат от разпоредбите на този член.

Член 7

Международен транспорт

1. Печалби от използването на кораби, самолети или шосейни превозни средства в международния транспорт се облагат само в договарящата държава, в която се намира мястото на действително управление на предприятието.

2. Ако мястото на действително управление на корабоплавателно предприятие се намира на борда на кораб, тогава се счита, че то се намира в договарящата държава, в която се намира пристанището на домуване на кораба, или ако няма такова пристанище на домуване - в договарящата държава, на която лицето, експлоатиращ кораба, е местно лице.

3. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат и спрямо печалби от участие в пул, съвместна стопанска дейност или международна транспортна агенция.

Член 8

Дивиденти

1. Дивиденти, платени от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат в тази друга държава.

2. Все пак, такива дивиденти могат да се облагат и в договарящата държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите, е местно лице, и в съответствие със законодателството на тази държава, но ако получателят е лицето, действително ползващо дивидентите, така наложеният данък няма да надвишава:

а) 5 процента от общата сума на дивидентите, ако лицето, действително ползващо дивидентите, е дружество (различно от персонално дружество), което пряко притежава поне 25 процента от капитала на дружеството, изплащащо дивидентите;

б) 15 процента от общата сума на дивидентите във всички други случаи.

Компетентните органи на договарящите държави уреждат начина на прилагане на тези ограничения чрез взаимно споразумение.

Тази алинея не засяга облагането на дружеството по отношение на печалбите, от които се изплащат дивидентите.

3. Терминът "дивиденти", използван в този член, означава доходи от акции, както и доходи от други корпоративни права, които са обект на същто данъчно третиране, както доходи от акции според законодателството на държавата, на която дружеството, извършващо разпределението, е местно лице.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако лицето, действително ползващо дивидентите, което е местно лице на едната договаряща държава, извърши стопанска дейност в другата договаряща държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите, е местно лице, чрез намиращ се там място на стопанска дейност или извърши в тази друга държава професионални услуги посредством намираща се там определена база и дяловото участие, във връзка с което се изплащат дивидентите, е действително свързано с такова място на стопанска ценност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 6 или чл. 12.

5. Когато дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, получава печалби или доходи от другата договаряща държава, тази друга държава не може да събира какъвто и да е данък върху изплатените от дружеството дивиденти, освен доколкото такива дивиденти са платени на местно лице на тази друга държава или доколкото дяловото участие, във връзка с което са платени, дивидентите е действително свързано с намиращ се в тази друга държава място на стопанска дейност или определена база, нито да облага неразпределените печалби на дружеството с данък върху неразпределените печалби на дружеството, дори ако изплатените дивиденти или неразпределените печалби се състоят изцяло или частично от печалби или доходи, произхождащи от такава друга държава.

Член 9

Лихви

1. Лихви, произхождащи от едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, се облагат само в тази друга държава.

2. Терминът "лихви", използуван в този член, означава доходи от кредитни задължения от всякакъв вид, осигурени или неосигурени с ипотека и носещи или неносещи правото на участие в печалбите на дължника, и по-специално доходи от държавни ценни книжа и доходи от облигации, включително премии и награди, произтичащи от такива ценни книжа и облигации. По смисъла на този член глоби за закъсняло плащане не се разглеждат като лихви.

3. Разпоредбите на ал. 1 не се прилагат, ако лицето, действително ползвашо лихвите, което е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат лихвите, чрез намиращо се там място на стопанска дейност или извършва в тази друга държава професионални услуги посредством намиращо се там определена база и кредитното задължение, във връзка с което се изплаща лихвата, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 6 или чл. 12.

Член 10

Авторски и лицензионни възнаграждения

1. Авторски и лицензионни възнаграждения, произхождащи от едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, се облагат само в тази друга държава.

2. Терминът "авторски и лицензионни възнаграждения", използуван в този член, означава плащания от всякакъв вид, получени като компенсация за използването или правото на използване на всякакво авторско право, патент, запазена марка, дизайн или модел, план, секретна формула или процес или за използването или правото на използване на промишлено, търговско или научно оборудване или за информация, засягаща промишлен, търговски или научен опит, включително плащания от всякакъв вид във връзка с кинофилми и работа върху филми или видеозаписи за използване в телевизията.

3. Разпоредбите на ал. 1 не се прилагат, ако получателят на авторските и лицензионни възнаграждения, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат авторските и лицензионни възнаграждения, чрез намиращо се там място на стопанска дейност или извършва в тази друга държава професионални услуги посредством намиращо се там определена база и правото или собствеността, във връзка с които авторските и лицензионни възнаграждения се изплащат, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 6 или чл. 12.

Член 11

Доходи от продажба на имущество

1. Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава от прехвърлянето на недвижимо имущество, посочено в чл. 5 и намиращо се в другата договаряща държава, се облагат в тази друга държава.

2. Доходи от прехвърлянето на движимо имущество, съставляващо част от стопанския актив на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава притежава в другата договаряща държава, или от движимо имущество, принадлежащо към определена база, която местно лице на едната договаряща държава ползва в другата договаряща държава с цел извършването на професионални услуги, включително такива доходи от прехвърлянето на

такова място на стопанска дейност (отделно или заедно с цялото предприятие) или на такава определена база, се облагат в тази друга държава.

3. Доходи от прехвърлянето на кораби, самолети или шосейни превозни средства, използвани в международния транспорт, или от движимо имущество, предназначено за експлоатацията на такива кораби, самолети или шосейни превозни средства, се облагат само в договарящата държава, в която се намира мястото на действително управление на предприятието.

4. Доходи от прехвърлянето на всякакво имущество, различно от това, посочено в ал. 1, 2 и 3, се облагат само в договарящата държава, на която продавачът е местно лице.

Член 12

Професионални услуги

1. Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава във връзка с професионални услуги или други дейности от независим характер, се облагат само в тази държава, освен ако то притежава определена база, която редовно използва в другата договаряща държава с цел извършването на тези дейности. Ако притежава такава определена база, доходите могат да се облагат в другата държава, но само такава част от тях, каквато може да се причисли към тази определена база.

2. Терминът "професионални услуги" включва по-специално независима научна, литературна, художествена, образователна или преподавателска дейност, а така също независима дейност на лекари, адвокати, инженери, архитекти, стоматолози и счетоводители.

Член 13

Заплати и надници

1. Като се имат предвид разпоредбите на чл. 14, 16 и 17, заплати, надници и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава за трудова дейност, се облагат само в тази държава, освен ако работата се извършва в другата договаряща държава. Ако работата се извършва там, получените възнаграждения могат да се облагат в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1, възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава от трудова дейност в другата договаряща държава, се облагат само в първата държава, ако:

а) получателят пребивава в другата държава за период или периоди общо ненадвишаващи 183 дни за съответната финансова година; и

б) възнаграждението се изплаща от или от името на работодател, който не е местно лице на другата държава; и

в) възнаграждението не е за сметка на място на стопанска дейност или определена база, които работодателят притежава в другата държава.

3. Независимо от предходните разпоредби на този член възнаграждения, получени за трудова дейност, извършена на борда на кораб, самолет или шосейно превозно средство, използвани в международния транспорт, се облагат в договарящата държава, в която се намира мястото на действително управление на предприятието.

4. Независимо от предходните разпоредби на този член, възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава за трудова дейност, извършена в другата договаряща държава, се облагат през първите 3 години на дейността му само в първата държава, ако:

а) трудовата дейност се извършва в нетърговско или непроизводствено представителство; и

- б) възнаграждението се изплаща от работодател, който е местно лице на първата държава; и
- в) възнаграждението не е за сметка на място на стопанска дейност или определена база, които работодателят притежава в тази друга държава.

Член 14

Директорски възнаграждения

Директорските възнаграждения и подобни плащания, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на член на съвета на директорите или на други подобни органи на дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, се облагат в тази друга държава.

Член 15

Дейци на изкуството и спортсти

1. Независимо от разпоредбите на чл. 12 и 13, доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на художествен изпълнител, като например театрален, кино-, радио- или телевизионен артист или като музикант, или като спортсмен, в резултат на личната му дейност като такъв, извършена в другата договаряща държава, се облагат в тази друга държава.

2. Когато доходи от лична дейност, извършена от художествен изпълнител или спортсмен в това му качество, се получават не от самия художествен изпълнител или спортсмен, а от друго лице, такива доходи независимо от разпоредбите на чл. 6, 12 и 13, могат да се облагат в договарящата държава, в която се извършва дейността на художествения изпълнител или спортсмен.

3. Доходи, получени от дейци на изкуството или спортсти, местни лица на едната договаряща държава, във връзка с извършени от тях дейности в другата договаряща държава в рамките на културния обмен, установен чрез спогодбите за културно сътрудничество, подписани от двете договарящи държави, или чрез междуправителствени програми за сътрудничество в културната или спортната област, се облагат само в първата договаряща държава.

Член 16

Пенсии

Като се имат предвид разпоредбите на чл. 13, ал. 2, пенсии и други подобни възнаграждения, изплатени на местно лице на едната договаряща държава за минала трудова дейност, се облагат само в тази държава.

Член 17

Държавна служба

1. а) Възнаграждения, различни от пенсия, изплатени от едната договаряща държава, нейно политическо подразделение или местна власт на физическо лице за извършени услуги на тази държава, нейно политическо подразделение или местна власт, се облагат само в тази държава;

б) въпреки това такива възнаграждения се облагат само в другата договаряща държава, ако услугите са извършени в тази държава и физическото лице е местно лице на тази държава, което:

(I) е гражданин на тази държава; или

(II) не е станало местно лице на тази държава единствено с цел да извършва тези услуги.

2. а) Пенсии, изплатени от или от фондове, създадени от едната договаряща държава, нейно политическо подразделение или местна власт, на

физическо лице за извършени услуги на тази държава, политическо подразделение или местна власт, се облагат само в тази държава;

б) въпреки това такава пенсия се облага само в другата договаряща държава, ако физическото лице е местно лице и гражданин на тази държава.

3. Разпоредбите на чл. 13, 14 и 16 се прилагат спрямо възнаграждения и пенсии за извършени услуги във връзка със стопанска дейност, извършена от едната договаряща държава, нейно политическо подразделение или местна власт.

Член 18

Преподаватели и учащи се

1. Преподавател или учител, който пребивава в едната договаряща държава за период, ненадвишаващ 2 години, с цел извършване на преподавателска или изследователска дейност в университет или друг образователен институт, официално признат в тази договаряща държава, и който е местно лице на другата договаряща държава, се освобождава от данъчно облагане в първата договаряща държава по отношение на всякакви възнаграждения за такава преподавателска или изследователска дейност.

Тази алинея не се прилага спрямо доходи от изследователска дейност, ако такава изследователска дейност се предприема не в общ интерес, а преди всичко за личното благодетелствуване на отделно лице или лица.

2. Суми, които пребиваващият в едната договаряща държава учащ се или студент, който е местно лице на другата договаряща държава и който се намира в първата държава единствено с цел провеждане на обучение или стаж, получава за своята издръжка, обучение или стаж, не се облагат в тази държава при условие, че такива суми произхождат от източници извън тази държава.

Член 19

Други доходи

Доходи на местно лице на едната договаряща държава, непосочени в предходните членове на тази спогодба, се облагат без оглед на произхода им само в тази държава.

Член 20

Имущество

1. Недвижимо имущество, посочено в чл. 5, притежавано от местно лице на едната договаряща държава и намиращо се в другата договаряща държава, се облага в тази друга държава.

2. Движимо имущество, съставляващо част от стопанския актив на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава притежава в другата договаряща държава, както и движимо имущество, принадлежащо към определена база, използвана за извършването на професионални услуги, се облага в договарящата държава, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

3. Кораби, самолети или шосейни превозни средства, използвани в международния транспорт, и движимо имущество, предназначено за експлоатацията на такива кораби, самолети или шосейни превозни средства, се облагат само в договарящата държава, в която се намира мястото на действително управление на предприятието.

4. Всяко друго имущество на местно лице на едната договаряща държава се облага само в тази държава.

Член 21

Премахване на двойното данъчно облагане

1. В Испания двойното данъчно облагане се избягва по следния начин:

а) когато местно лице на Испания получава доходи или притежава имущество, които в съответствие с разпоредбите на тази спогодба могат да се облагат в България, Испания допуска:

(I) като намаление на данъка върху дохода на това местно лице сума, равна на данъка върху дохода, платен в България;

(II) като намаление на данъка върху имуществото на това местно лице сума, равна на данъка върху имуществото, платен в България.

Въпреки това такова отчисление и в двета случая няма да надвишава тази част от данъка върху дохода или данъка върху имуществото, изчислена преди предоставянето на отчислението, която се отнася според конкретния случай към доходите или имуществото, които могат да бъдат обложени в България;

б) когато в съответствие с коя и да в разпоредба на спогодбата, получени доходи или притежавано имущество от местно лице на Испания са освободени от данъчно облагане в Испания, Испания въпреки това може да вземе предвид освободените от данъчно облагане доходи или имущество при изчисляването на сумата на данъка върху оставащата част от доходите или имуществото на такова местно лице.

2. В България двойното данъчно облагане се избягва по следния начин:

а) когато местно лице на България получава доходи или притежава имущество, които в съответствие с разпоредбите на тази спогодба могат да се облагат в Испания, такива доходи или имущество се освобождават от облагане в България;

б) въпреки това такива доходи или имущество могат да бъдат взети предвид при изчисляването на сумата на данъка върху оставащата част от доходите или имуществото на такова местно лице;

в) независимо от разпоредбите на букви "а" и "б", когато местно лице на България получава дивиденти, които в съответствие с разпоредбите на чл. 8 могат да се облагат в Испания, България допуска като намаление на данъка върху доходите на такова местно лице сума, равна на платения в Испания данък. Въпреки това такова отчисление няма да надвишава онази част от данъка, изчислена преди предоставянето на отчислението, която съответствува на дохода, получен от Испания.

Член 22

Равенство в третирането

1. Гражданите на едната договаряща държава няма да се подлагат в другата договаряща държава на каквото и да е облагане или на свързаните с него изисквания, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него изисквания, на които са или могат да бъдат подложени при същите условия гражданите на тази друга държава. Независимо от разпоредбите на чл. 1 тази алинея се прилага също и спрямо лица, които не са местни лица на едната или и на двете договарящи държави. Тази алинея се прилага и спрямо юридически лица или други единици, които получават своя статут като такива от действуващото законодателство в едната договаряща държава.

2. Облагането с данък на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава притежава в другата договаряща държава, няма да бъде по-неблагоприятно в тази друга държава от облагането с данъци на предприятията на тази друга държава, извършващи същите дейности. Тази разпоредба няма да се разглежда като задължаваща едната договаряща държава

да предоставя на местни лица на другата договаряща държава каквото и да било лични отстъпки, облекчения и намаления за данъчни цели във връзка с гражданския статус или семейното положение, каквото тя предоставя на собствените си местни лица.

3. Предприятия на едната договаряща държава, в които участвуват едно или повече места лица на другата договаряща държава, няма да се подлагат в първата държава на каквото и да е облагане или на свързаните с него изисквания, които са различни или по обременителни от данъчното облагане и свързаните с него изисквания, на които са или могат да бъдат подложени други подобни предприятия на тази първа държава.

4. Лихви, авторски и лицензионни възнаграждения и други суми, изплатени от предприятие на едната договаряща държава на местно лице на другата договаряща държава с цел определянето на облагаемите печалби на такова предприятие, се приспадат при същите условия, както, ако бяха изплатени на местно лице на първата държава. По подобен начин всякали дългове на предприятие на едната договаряща държава към местно лице на другата договаряща държава с цел определянето на облагаемото имущество на такова предприятие, се приспадат при същите условия, както, ако бяха договорени с местно лице на първата държава.

5. Независимо от разпоредбите на чл. 2 разпоредбите на този член се прилагат спрямо данъци от всякакъв вид и наименование.

Член 23

Процедура на взаимното споразумение

1. Когато местно лице на едната договаряща държава счете, че действията на едната или и на двете договарящи държави водят или ще доведат до данъчно облагане, несъответстващо на тази спогодба, то може независимо от предвидените от националните законодателства на тези държави средства за обжалване да представи своя случай на компетентните органи на договарящата държава, на която то е местно лице, или ако случаят му се определя от чл. 22 ал. 1 - на тази от договарящите държави, на която то е гражданин. Случаят трябва да бъде представен в рамките на 3 години от първото уведомяване за действието, водещо до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на спогодбата.

2. Ако счетат възражението за обосновано и ако сами не могат да достигнат до задоволително решение, компетентните органи ще положат усилия, за да решат случая чрез взаимно споразумение с компетентните органи на другата договаряща държава с цел да се избегне данъчно облагане, несъответстващо на спогодбата.

3. Компетентните органи на договарящите държави полагат усилия, за да разрешат чрез взаимно споразумение всякакви трудности и съмнения, възникнали във връзка с тълкуването и прилагането на спогодбата. Те могат също взаимно да се консултират с цел премахването на двойното данъчно облагане в случаи, когато не са предвидени в спогодбата.

4. Компетентните органи на договарящите държави могат да осъществяват пряка връзка помежду си с цел постигането на споразумение по смисъла на предходните алинеи. Когато с цел постигане на споразумение се счита за необходимо да се осъществи устна размяна на мнения, такава размяна може да се проведе посредством комисия, състояща се от представители на компетентните органи на договарящите държави.

Член 24

Размяна на информация

1. Компетентните органи на договарящите държави си разменят такава информация, каквато е необходима за изпълнението на разпоредбите на тази спогодба или на националните законодателства на договарящите държави, регулиращи данъците, разгледани от спогодбата, доколкото предвиденото от тях данъчно облагане не противоречи на спогодбата. Размяната на информация не е ограничена от чл. 1. Всяка информация, получена от едната договаряща държава, се третира като поверителна по същия начин, както информация, получена според националното законодателство на тази държава, и се предоставя само на лица или органи, включително юрисдикционни органи, натоварени с определянето или събирането, изпълнението или воденето на дела, или разглеждането на жалби във връзка с данъците, предмет на спогодбата. Такива лица или органи използват информацията само за такива цели.

2. Разпоредбите на ал. 1 в никакъв случай не трябва да се разглеждат като налагаши на една от договарящите държави задължението:

- а) да предприема административни мерки, несъответстващи на законодателството или административната практика на тази или на другата договаряща държава;
- б) да предоставя сведения, които не могат да се получат според законодателството или нормалния административен ред на тази или другата договаряща държава;
- в) да предоставя информация, която би разкрила каквато и да е производствена, стопанска, промишлена, търговска или професионална тайна или производствен процес, или информация, чието разкриване би противоречало на обществения ред (ордр публик).

Член 25

Членове на дипломатически и консулски представителства

Нищо в тази спогодба няма да засегне данъчните привилегии на членовете на дипломатическите и консулските представителства съгласно общите норми на международното право или според разпоредбите на специални споразумения.

Член 26

Влизане в сила

1. Тази спогодба ще бъде ратифицирана и ратификационните документи ще бъдат разменени в Мадрид при първа възможност.

2. Спогодбата влиза в сила след размяната на ратификационните документи и нейните разпоредби имат сила по отношение на данъци, наложени за данъчната година, започваща на или след 1 януари на календарната година, следваща тази, в която спогодбата е влязла в сила.

Член 27

Прекратяване на действието

Тази спогодба остава в сила, докато не бъде денонсирана от една от договарящите държави. Всяка договаряща държава може да денонсира спогодбата по дипломатически път чрез изпращане на съобщение за прекратяване на действието поне 6 месеца преди края на всяка календарна година след изтичането на период от 3 години от датата на влизане в сила на спогодбата. В такъв случай спогодбата престава да действува спрямо данъци, наложени за всяка данъчна година, започваща на или след 1 януари на календарната година, следваща тази, в която е изпратено съобщението.

ПРОТОКОЛ

В момента на подписването на Спогодбата между Народна република България и Кралство Испания за избягване на двойното данъчно облагане и предотвратяване отклонението от облагане с данъци на доходите и имуществата долуподписаните се споразумяха върху следните разпоредби, които са неразделна част от спогодбата:

1. Участието на испанско местно лице в сдружение по смисъла на чл. 4, ал. 4 означава участие в корпоративни форми на стопанска дейност, имащи статута на юридически лица и създадени в съответствие с Указ № 535 от 1980 г. на Държавния съвет на Народна република България.

2. По отношение на Испания чл. 8, ал. 2 няма да се прилага за разпределени или неразпределени доходи спрямо акционер в корпорации и единици, посочени в чл. 12.2 на Закон 44/1978 от 8 септември 1978 г. и чл. 19 на Закон 61/1978 г. от 27 декември 1978 г., доколкото посочените доходи не са обект на испанския корпоративен данък. Такива доходи могат да се облагат в Испания в съответствие с нейното национално законодателство.

3. С цел насърчаване на икономическото сътрудничество между двете договарящи държави в случаите, когато за целите на икономическото развитие се предвижда занижена данъчна ставка в сравнение с общодействуващата ставка в едната договаряща държава, компетентните органи на двете договарящи държави независимо от разпоредбите на чл. 21 определят чрез взаимно споразумение метода на избягване на двойното данъчно облагане, който допринася за горната цел.

4. Всяка договаряща държава прилага своето национално законодателство по отношение на трансферното ценообразуване. Всеки спор, възникнал във връзка с тези въпроси, се ureжда чрез процедурата на взаимното споразумение.

В удостоверение на горното долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписаха тази спогодба.

Изготвена в София на 6 март 1990 г. в два екземпляра на български и испански език, като двета текста имат еднаква сила.

За Народна република
България:
Бойко Димитров

За Кралство Испания:
Франсиско Фернандес
Ордонес